

9 Ιανουαρίου 2015

Στο σπίτι περιμένοντας τη βροχή

[Πολιτισμός](#) / [Θέατρο](#) / [Πολιτισμός](#)

Ο θεατρικός χώρος «Προσωρινός» παρουσιάζει, από τις 15 Δεκεμβρίου, την παράσταση «Στο σπίτι περιμένοντας τη βροχή» του Jean-Luc Lagarce, από την ομάδα «Les Vagues».

Πέντε γυναίκες, κλεισμένων των θυρών, στο σπίτι τους, στις εμμονές τους, στις σκέψεις τους, περιμένουν. Περίμεναν για χρόνια την επιστροφή του άντρα του σπιτιού: του αδερφού και του γιού, και τα δυο ταυτόχρονα. Τώρα που είναι και πάλι κοντά τους, ακίνητος και σιωπηλός, εκείνες βυθίζονται για μια ακόμα φορά

στην αναμονή. Συγκρούσεις μέσα στην ατέλειωτη νύχτα που φέρνουν στην επιφάνεια αναμνήσεις, θυμούς και στιγμές παραίτησης, ενοχές και εκλάμψεις ελπίδας. Οι πέντε γυναίκες ανοίγουν την ψυχή τους ενώ ταυτόχρονα αποκαλύπτουν η μία στην άλλη περισσότερο τη ζωή που υπέμειναν παρά τη ζωή που έζησαν.

Το έργο «Στο σπίτι περιμένοντας τη βροχή» ήταν παραγγελία του Théâtre Ouvert στον Lagarce, από τον Ιούλιο του 1993. Μόλις διάβασαν το χειρόγραφο, ο Lucien και η Micheline Attoun έμειναν έκθαμβοι. Κι όμως, ήταν μια ιστορία απλή, από την καθημερινή ζωή, Καμιά μεγαλοστομία που να αγγίζει τη σφαίρα της φιλοσοφίας ή της μεταφυσικής. Η γοητεία του έργου βρίσκεται στη σφραγίδα του οικείου, που παραπέμπει στη ζωή του καθενός. Μιλάει για πράγματα μεγάλα και σοβαρά, όπως η αρρώστια, η βία και ο θάνατος, χωρίς να τα δραματοποιεί, χρησιμοποιώντας λέξεις απλές, καθημερινές, κατανοητές από όλους. Μία καινούρια γραφή που γοητεύει και δίνει στο κείμενο τη θέση που του αξίζει: στο κέντρο της θεατρικής πράξης. Ένα έργο γυναικών από έναν άντρα συγγραφέα, που κατορθώνει να διεισδύσει στα άδυτα του άλλου φύλου και να αναδείξει το αρχέγονο και το συλλογικό της φύσης του.

Ο Jean-Luc Lagarce είναι ο απόλυτος θεατράνθρωπος: ηθοποιός, σκηνοθέτης, θιασάρχης και συγγραφέας. Η απλότητα των λέξεών του, το βάθος της σκέψης του και η πρωτοτυπία της σύνταξης των έργων του, τον καθιστούν έναν σύγχρονο κλασικό. Τα έργα του έχουν μεταφραστεί σε πάρα πολλές γλώσσες και παίζονται σήμερα σε όλες τις χώρες του κόσμου. Το 2007 ανακηρύχτηκε σε «Έτος Lagarce». Γεννήθηκε στο Hérisourt, το 1957. Γιος εργατών που ανατράφηκε με τις αρχές του προτεσταντισμού και δεν έκρυψε ποτέ την καταγωγή του. «Λίγα βιβλία, καθόλου θέατρο», συνήθιζε να λέει για τα παιδικά του χρόνια. Απαράμιλλη η ευγένεια και το αίσθημα δικαιοσύνης που τον χαρακτήριζαν. Δεν σου έδειχνε ποτέ τι έπρεπε να κάνεις. Μιλούσε μαζί σου. Παρών κάθε βράδυ στην κουίντα για να εμψυχώνει τους ηθοποιούς του. Και τις εισπράξεις τις μοίραζε σε όλους δίκαια. Δεν είναι τυχαίο που ο Olivier Py τον αποκαλεί «προλετάριο αριστοκράτη». Αφήνοντας πλούσιο έργο πίσω του με 24 θεατρικά, 3 διηγήματα, ένα λιμπρέτο, ένα σενάριο για τον κινηματογράφο, 2 προσωπικά φιλμ, άρθρα, σημειώματα και ένα Ημερολόγιο σε 23 τετράδια, πεθαίνει τον Σεπτέμβριο του 1995, μόλις 38 ετών. Παρότι το έργο του υπήρξε σχεδόν άγνωστο όσο ζούσε, εκείνος έγινε μετά το θάνατό του ο πιο πολύπαιγμένος θεατρικός συγγραφέας στη Γαλλία.

Η αγάπη για το Jean-Luc Lagarce και για το συγκεκριμένο έργο οδήγησε στη σύσταση της ομάδας Les Vagues (Τα Κύματα). Η πατρότητα του ονόματος ανήκει στον Patrice Pavis, ο οποίος μιλώντας για το «Στο σπίτι περιμένοντας τη βροχή», το περιέγραψε σαν ένα έργο με 12 κυματισμούς, οι οποίοι «διαδέχονται ο ένας τον

άλλον για να επανέρθουν στην ίδια βασική κατάσταση, με μια ώθηση που δίνει κάθε φορά μία από τις πέντε γυναίκες, αφήνοντας στη καθεμία την ελευθερία να αναπτύξει την άποψή της».

<http://bitly.com/1yLyzO2>